

27. 8. 43.

N° 8

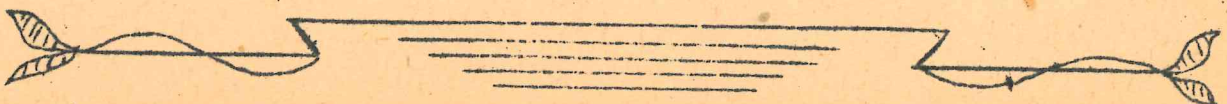
Lehti ilmestyy:
Tilauksmaksut:
Toimitus:

Kirjapaino:

ennen täysikuuta.
entiset, lukuunottamatta liike-
vaihtoveroa, joka nyt poistettu.
Muuttanut rahtaustoimisto T.Tii-
len Seuraajat r.y.:n ent. huone-
ustoon.
Oy. Kalpa Ab.:n monotypemoinistin-
pikapainostin Possenassun Uudessa
Liikepalatsissa.

Haukkumiset ja muut avustukset ottaa kiitollisena vastaan

H I M A N K A

inkä varassa on Suomen tulevaisuus?

aljon on maailma muuttunut sitten kesän 1941, jolloin Suomen armeijja uudelleen lähti liikkeelle vainomiestä vastaan. Vastoin yleistä odotusta ryssä yhä on jaksanut kehittää esiin uusia hykkäysvoimia, taistelu suurella itärintamalla odottaa yhä ratkaisuaan. Lännessä liittolaiset Englanti ja Yhdysvallat ovat nyt toisissa voimissa kuin alkuvaiheissa. Mutta toisaalta on Saksa yhä hyvin voimakas sotilasmahti, joka epäilemättä jaksaa taistella kauan ja lujasti. Ja Venäjän ja sen liittolaisten välille on selvästi syntymässä vaikeita eturistiriitoja.

Monista huhuista huolimatta näyttää siltä, että rauhasta vieläkään ei ole mitään tietoa. Ei Venäjä eikä Saksa ole halunnut tinkiä vaatimuksesta omistaa Ukraina. Eikä sovinnolle Saksan ja Englannin välillä vielä ole riittäviä edellytyksiä. Suursota, siltä näyttää, tulee pakostakin kestämaan niin kauan, kunnes jompikumpi taistelevista puolista tai molemmat - riippuen voimasuhteiden tasaisuudesta - on siksi uupunut, että ne katsovat itselleen hyödyllisimmäksi ryhtyä tinkimään aikoinaan kovin jyrkkinä julkisuudessa esittämistään rauhan ehdoista. Vielä ei se hetki näytä olevan kyllin lähellä.

Laskelmien suursodan kehityksestä sotkeuduttua näin suuresti, on luonnollista, että suomalaista kiinnostaa kysymys, mikä Suomen asema tällä hetkellä on ja miltä sen tulevaisuuden mahdollisuudet näyttävät.

On selvä, että nykyisessä sodassa ei Suomen purtta vielä ole soudettu rantaan kuten ei kenenkään muunkaan. Mutta ilmeistä on, että se johdonmukaisuus, millä Suomi kaikista maailman muutoksista huolimatta on jatkanut omaa taisteluaan, kulkenut omaa suoraa tietään, on toisten kansojen tietoisuuteen luonut meille erikoisaseman, joka merkitsee sitä, ettei katsota jonkun toisen sodassa

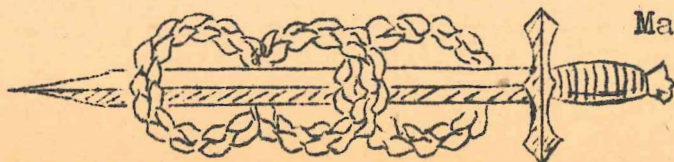
olevan kansankohtalon ilman muuta olevan myös meidän kohtalomme. - Mistä sitten riippuu meidän kohtalomme?

Eräät suurvallat mielellään koettavat saada pienten kansojen jäseniä ajattelemaan, että pienten kansojen kohtalo suursodan tilinpäätöksessä on sen varassa, osaavatko viimeainitut kylliksi miellyttää maailman mahtavia, onko niillä myötätuntoa toisten taholla, onko niiden käsitys valtiollisista järjestelmistä samanlainen kuin määräävien suurten.

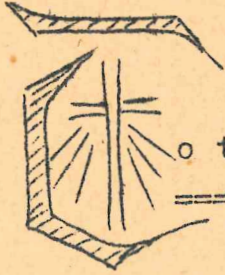
On selvää, että kansaa hyödyttää aina jos se saa osakseen myötätuntoa. Mutta on kokemuksen opettama kova totuus, että pelkän myötätunnon vuoksi tai yhtäläisen ideologian vuoksi ei yksikään suuri pane voimiaan likoon, ellei se hyödytä hänen omaa etuaan. Siksi ei toisten myötätunnon varaan kukaan voi tulevaisuuttaan perustaa.

Suomi ei, kuten muut viime maailmansodan jälkeen syntyneet valtiot, noudattanut ulkopuolisten neuvoja syksyllä 1939. Se on neljän vuoden ajan kulkenut eteenpäin omaan arvosteluunsa ja omiin mahdollisuuksiinsa luottaen. Siksi se on ainoa yhä jäljellä oleva noista valtioista. Tähän kokemukseen luottaen on meidän jatkuvasti pidettävä itsellemme selvänä, mitkä ovat ne kotoiset voimat, ne käytännölliset tekijät, joiden varassa me olemme kestäneet ja joiden varassa tulevaisuutemme yhä on.

Näiden tekijäin osoittaminen ei ole vaikeaa. Niitä on kolme: Ensiksi ja viimeksi armeijamme, sen kestävyys ja iskuvoima. Toisekseen taloudellinen voimamme, kykymme jatkuvasti pitää valtiotaloutemme pystyssä ja toiminta kykyisenä. Kolmanneksi: henkinen lujuutemme, yksituumaisuutemme ja päättäväisyytemme maan tärkeissä asioissa. Näitä ilman ei mikään kansa pitkään kestä, niiden voimalla selviytyy maa pahimmankin myrskyn läpi, kuten olemme kokeneet. Kaikki nämä tekijät meillä yhä on hallussamme ja meillä on mahdollisuus ne säilyttää, kun pidämme niistä tiukasti kiinni. Pitkän sodan päättyessä ovat suuretkin väsyneitä. Pienenkin kansan voima voi silloin painaa vaa'assa paljon, kun sitä käytetään keskitetysti ja määrätietoisesti. Suomalainen voi katsoa suursodan loppuvaiheeseen tyynenä ja luottavaisena tietäessään, että loppujenlopuksi jokaisen kansan kohtalo riippuu siitä itsestään.

Martti Ruutu.

Hevosmies ajaa ajoneuvoineen pellolla. Jää jälki mistä hän on mennyt. Ajaa toinen, kolmas j.n.e. samaa jälkeä, jälki selvenemistään selvenee, alkaa syntyä pyörän jättämä raide. Olemme nähneet kuluneilla teillä syviäkin raiteita. Niistä on kuormatun ajoneuvon nousta pois ja jos nouseekin, niin helposti pyörä jälleen luiskahtaa takaisin.

Ihmissielua on verrattu tauluun, johon elämän tapahtumat piirtävät merkkinsä. Mitä useammin sama uusiutuu, sen syvempi on jälki. Syntyy raiteita, joiden mukaan elämämme pyörä mieluimmin pyörii. On totuttu ajattelemaan, puhumaan ja tekemään niin ja niin. On tullut tottumus, tapa.

" Äiti, tule minut panemaan nukkumaan", huutaa illalla pieni miehen alku sänkynsä säleiden takaa. Äiti tulee. Nukkumaan pano tapahtuu siten, että pidetään iltarukous. "Ota sydän pienoinen, tänään täydemmin kuin ennen... Auta mua oppimaan, anna käytös kuuliainen, mieli nöyrä, auttavainen, kaikki lahjat aikanaan ... Siunaa pientä Juhania, siunaa äitiä, siunaa isää siellä rintaman puolella, siunaa kaikkia setiä ja tätejä. Amen". Nyt on nukkumaan pano tapahtunut, kaikki asiat kunnossa. Nukku-Matti voi saapua. Pikkumies on tottunut pitämään iltarukouksen, ilman sitä ei maata menosta tahdo tulla mitään. Siunattu tottumus kunpa raide tulisi vain kyllin syvä, että siitä olisi vaikea nousta pois. Uskon, että tämän lapsena opitun tottumuksen voima ilmenee vielä monenmonessa sodan karaisemassa ja kovettamassa rintamiehessäkin, useammassa kuin yleensä luullaan. On hyvä olla, kun on hiljentänyt mielensä Jumalan edessä, uskonut hänelle salaisimmatkin, kiipeimmätkin asiansa. Evankeliumissa kerrotaan, että Jeesus meni tapanansa mukaan pyhäkköön. Hänet oli kotona totutettu siihen. Jälki kotoa Herran huoneeseen oli kulunut paljosta käytöstä.

On mies, joka on saanut kotoaan perinnöksi totuudellisuuden pyrkimyksen. Kahdeksannen käskyn sana, ettei saa valehdella, pettää, panetella, saattaa pahaan huutoon, vaan ajatella ja puhua lähimmäisestä mieluummin hyvää, jokaisessa on aina jotain hyvää, on löytänyt hänessä otollisen maaperän. Hän on tottunut tällaiseen rakentavaan puhetapaan ja hänen tuttunsa ovat tottuneet siihen, että tuon miehen puheeseen voi luottaa. Joku toinen on tottunut katselemaan asioita värillisen suurennuslasin läpi, juttu on myös silloin väritetty, paisutettu, monasti on totta vain siteeksi. On totuuttu tähän ja on samalla totuuttu olemaan luottamatta juttelijaan. Näin voi käydä silloinkin, vaikka vahingossa hän milloin puhuisikin sataprosenttista totuutta.

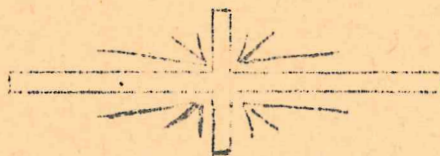
Kun meiltä pyydetään jotain, on kiusaus toisen mielihyväksi suostua pyyntöön liian helposti, ajattelematta, että lupaus

pitäisi täyttää. Kun joutuu kuulemaan: "Kyllähän se lupasi sen, mutta...", niin se kuulostaa pahalta. Se kertoo, että on lukuisia täyttämättä jätettyjä lupauksia. On totuuttu, ettei tarvitse kahta hyvää samalla kertaa: luvata ja täyttää. Jumalan sana todistaa, että miehelle ei ole kunniaksi antaa liian helposti pyhä lupaus - joka jää pelkäksi lupaukseksi. Jumalan sana on Totuuden sana.

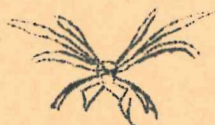
Edellä on muutamilla esimerkeillä koetettu valaista sitä, mitenkä tottumuksien, tapojen, olemukseemme jättämällä jäljillä on ratkaiseva merkitys elämämme pyörän kulkusuuntaan. Luther antaa niille sen arvon, että Katekismuksessaan sisällyttää hyvät tavat ihmisen jokapäiväiseen leipään. Huonolla seuralla on sellainen vaikutus, että se vie usein meiltä tuon ravinto-osuutemme. "Huono seura turmelee hyvät tavat", todistaa Sana.

"Noudata hyviä tottumuksia ja tapoja." Sellaista kehoitusta joku ehkä ennustaa loppuponneksi. Sitä kehoitusta ei kuitenkaan tule. On huono tottumus kehoittaa kanssaihmissään liiaksi kaikkeen hyvään. Jos näin tehdään, niin useimmat katsovat oikeudekseen olla siitä piittaamatta mitään. On saatu liiaksi hyviä kehoituksia. Kehoitetaan: koettele, kannattaako noudattaa hyviä tapoja, hankkia itselleen hyviä tottumuksia ja koettaa päästä huonoista eroon. Tutki ja pidä mikä tosihyväksi todetaan.

A. K.

Y L E N N Y K S I Ä

Pvm:llä 8.7.43 on ylennetty:

Luutnanteiksi:

Vänr. N I E M E L Ä, UNTO AARRE 8. ptri

-"- N Y S T R Ö M, PER-ERIK 9. ptri

Pvm:llä 31.7.43 on ylennetty:

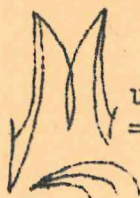
Luutnantiksi:

Vänr. V E S A N T O, MAUNO UNTAMO 7. ptri

Pvm:llä 3.8.43 on ylennetty:

Vääpeliksi:

Ylik. R U U S U N E N, VIENO HARALD PstoE

uisto menneestä ja silmäys tapahtuneeseen sekä

=====

nykyhetkeen.

=====

Vielä rauhan aikana, ennen talvisotaa saivat erään ali-upseerikoulun oppilaat heille todistuksia jaettaessa kuulla n.m. seuraavat sanat:

"Aliupseerioppilaat.

Olette suorittamassa asevelvollisuuttanne, tuota maamme jokaisen miespuolisen kansalaisen kunniatehtävää, tässä kenttätykistörykmentissä. Tällä tavoin te omistaudutte kenttätykistölle ja siitä tulee teidän aselajinne, se aselaji, jonka te parhaiten tunnette, jonka antamia tehtäviä tulette vastakin sekä rauhan että mahdollisen tositaistelun aikana suorittamaan ja jonka merkkejä sekä värejä sotilaspuvussanne kannatte.

Armeijenne käsittää kuitenkin muitakin aselajeja kuin kenttätykistömme. Noita muuta on monta, joista toiset käsittävät lukunääräisesti suurempia ja useampia, toiset pienempiä ja vain harvoja osastoja. Olette kuitenkin varmaan tehneet sen havainnon, että jalkaväkijoukko-osastoja on eniten ja niiden miesmäärä suurin. Kysytte ehkä: Miksi? - Vastauksen löydätte tavallisimmasta taistelukuvasta, jossa ensimmäisenä ja eri aselajeista etummaisena etenevä jalkaväki kohtaa ennen muita vihollisen väijyvän silmän, kuulee vihollisen luotien viheltävän, turvautuu maaston tarjoamaan suojaan ja aloittaa sitten etenemisensä kulkien yli pioneerien rakentamien siltojen, tiedoittaen teknillisiä viestivälimeitä käyttäen tilanteen vaihtelut johdolle ja taistellen metri metriltä oman tykistötulen tukenana kohti arnotonta, verenhimoista vihollistaan. Jalkaväki lyö vastustajan ja valtaa tämän aikaisemmin miehittämän maaston, mutta siitä riippuu myöskin se, pidetäänkö näin saavutetut asenat vai menetetäänkö ne ehkä takaisin viholliselle. Taistelun ratkeaminen puoleen taikka toiseen riippuu siis ensikädessä pääasellajin, jalkaväen onnistumisesta tai epäonnistumisesta.

Nykyään, kun sotilasalallakin kehitys on ottanut aino askeleita eteenpäin, ei jalkaväki taistele enää yksin, vaan sitä tukevat, avustavat ja sen toimintoja täydentävät monet muut aselajit kuten tykistö, viestijoukot, pioneerit, ilmavoimat, huoltomuodot j.n.e. - Näinollen odottaa etulinjassa oléva, "maastoon pureutunut", uuteen ja aina uuteen rynnäkköön valmistautuva sotamies omien tykistöammusten räjähtämistä edessään suurena helpoituksena tulevalle etenemiselleen ja tykkimiehet taas ovat kiitollisuuden velassa jalkaväelle, jos tulipatterien asemasiirrot tapahtuvat jatkuvasti vain eteenpäin, kohti rajaa loukannutta vihollista ja sen luvattomasti anastamia maastokohtia. - Muistakaa siis, oppilaat,

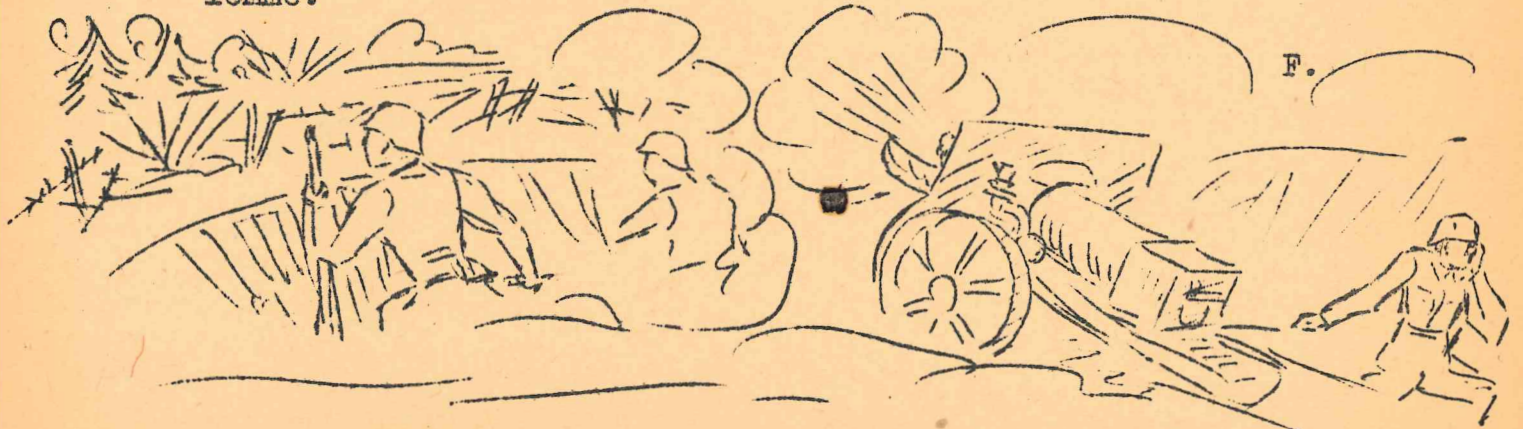
että puolustaessamme maatamme vainolaisen hyökkäykseltä tarvitsemme ensikädessä jalkaväkeä mitä suurimmassa määrin ja mitä vaativimpiin, raskaisiin ponnistuksiin sekä voiman mittelöihin. Meillä, tykistöllä, on tilaisuus muitten enemmän tai vähemmän teknillisten aselajien joukossa tehdä parhaamme tukeaksemme jalkaväkeämme ja viedäksemme täten armeijamme taistelun kunniakkaaseen voittoon."

Näin ajateltiin ja nämä ajatukset lausuttiin julki silloin, kun ei sotaa vielä vakavasti voitu odottaakaan. Nyt on takanamme yksi kunniakas sota ja toista käymme parast' aikaa. Ovatko nuo rauhan aikana esitetyt asiat pitäneet paikkansa ja ajatteluneko nyt, tällä hetkellä, samoin kuin mitä silloin kehoitettiin kokemattomia, nuoria sotilaita ajattelemaan, jotka eivät vielä tunteet ruudin, räjähtävien ammusten eikä kalman hajuja?

Takanamme on tämän sodan nopeasti mitä erilaisimmissa olosuhteissa suoritettu etenemisvaihe rauhallisilta ja rakkailta kotiseuduiltamme tänne kauas ryssän aikaisemmin hallitsemaan, mutta karjalaisen väestön asuttamaan Itä-Karjalaan. Mikä osa armeijamme joukoista saisi silloin suorittaa vaikeimmat ja rasittavimmat tehtävät, mitkä joukko-osastot antaa suurimmat miesuhrit, minkä aselajin miehet olivat väsyneimmät, tilaisuudessa harvinnin hoitamaan itseään ja nauttimaan kenttäpostin säännöllisestä toiminnasta?

Nyt on tilanne toinen. Joukkomme ovat ikäänkuin vahvistettuna, rauhanaikaista kokonempana ja valppaampana rajavartiostona uusilla rajoilla, joita on paljon helpompi puolustaa kuin niitä pitkiä ja luonnottomia, joitten takaa ryssä ainaisesti uhkasi kotiseutuamme, kotiamme, omaisiamme. Mutta nytkin miehittää jalkaväen mies etummaisimmat, lähinnä vihollista olevat pesäkkeet ja vartiopaikat, kantaa ensisijaisen vastuun nykyisen etulinjanne pitämisestä ja ensimmäisenä torjuu vihollisen, jos tämä ei pysy omiasa asemissaan, bunkkereissaan ja maakuopissaan. Samalla hän viettää ja uskoo, että taaempänä, mukavammilla majoitusalueilla oleskelevat ja ehkä helpompaa sekä vaihtelevampaa palvelusta suorittavat tykkimiehet avaavat nopeasti tarkan ja tehokkaan putkiensa tulen heti, kun jalkaväen omat keinot ja avut eivät riitä. Tätä luottamusta me emme petäkään, vaan teemme parhaan voitavamme joka kerran, kun niitä tarvitaan. - Näin siis nytkin tykistöemme pelastaa monen ehkä tiukankin tilanteen ja säästää jalkaväen vaivoja, sotamiesten henkiä ja terveyttä, mutta me, tykkimiehet, olemme kiitollisia edessä olvalle sen valppaudesta ja sitkeydestä pitäessään asemansa.

Rauhan aikana toisilleen enemmän tai vähemmän vieraat, jalkaväki ja tykistö, ovat sodissa tulleet läheisesti tuntumaan toisensa ja nyt, jos koskaan, osannemme antaa oikean arvon toisillemme.

Asevelirahastomme

tila on tällä hetkellä seuraava:

Tuloja

Keräyksillä koottuja varoja	mk 44.028:-
Kiertueilta	" 21.139:55
Korkoja	" 1.125:85
Puhdetöiden myynnistä	" 29.712:35
	<u>mk 96.005:75</u>

Menoja

Avustukset v. 1941	mk. 4.500:-	
-"- v. 1942	" 5.000:-	9.500:-
Säästö		<u>86.505:75</u>
		mk 96.005:75

Puhdetyömyyjäisten bruttotulot		mk 34.835:90
Järjestelymenoja	mk 1.761:30	
Tekijöille korvauksia		
PstoE	mk 2.562:25	
7.ptri	" 300:-	
8.ptri	" 500:-	
9.ptri	-	
Puhdas tuotto	<u>mk 3.362:25</u>	5.123:55
		<u>mk 29.712:35</u>

Miten edistätte yleisradiovastaanottimienne

kuuluvaisuutta.

On olemassa muutamia hyvin tärkeitä mutta varsin usein huomiotta jääviä seikkoja, jotka suuresti vaikuttavat radion kuuluvaisuuteen.

A n t e n n i. Vaikka vastaanotin olisi kaikinpuolin kunnossa, mutta kuuluvaisuus on heikko, voi juuri antennista johtua

tämä heikko kuuluvaisuus.

Antennin tulee olla asennettu siten, että se on n. 4 metrin etäisyydellä lähimmästä kiinteästä kohteesta (maasta, puuden oksista y.m.s.). Suoraksi pingoitettu, sillä riippuvassa ja mutkittelyssä antennissa syntyy kuuluvaisuutta haittaavia sähkövirtoja. Alastulo mahdollisimman pystysuora.

Myös antennin suunnalla on oma merkityksensä, sillä suunnalla antenni kohti lähetysasemaa saadaan lähetys kuulumaan parhaiten. Esim., joka haluaa kuunnella Aunuksen radion ohjelmia suuntaan antenninsa pohjoista kohti, Lahden asema on kyllin voimakas kuuluakseen riittävän hyvin olipa antenni mihin suuntaan hyvänsä.

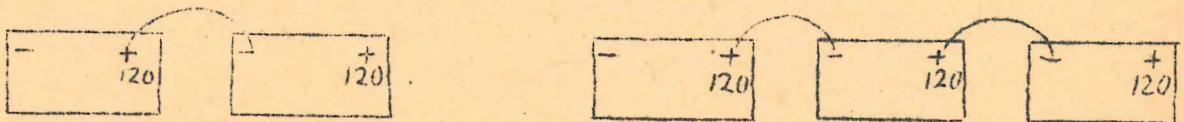
Maajohto. Saadaksenne hyvän maajohtoon upottaa maahan n. 2 metrin syvyyteen metalliesine, johon maajohto on juotettu kiinni. Juuri johdon juottaminen on hyvin tärkeää, sillä aikaa myöten ruoste ja lika muodostavat eristävän kerroksen k.o. metallikappaleen ja johdon välille.

Koskettimet. Pistokkeet ja koskettimet on pidettävä puhtaina. Silloin tällöin on niistä raaputettava tuntuun kerros pois ja mikäli ne tuntuvat löysiltä, levitettävä sopivan tuntu koiksi. Erikoisesti akkujen navat täytyy pitää puhtaina, sillä kuljetettaessa niihin helposti roiskuu happoa, joka pian syövyttää navat pilalle.

Paristot. Jotta voitaisiin mahdollisimman halvalla kuunnella radiota on kaikki vanhat paristot säästettävä. Sarjaan kytkemällä voidaan vanhoillakin paristoilla kuunnella vielä pitkät ajat. Koska kaikilla ei tunnu olevan tietoa miten e.m. kytkentä suoritetaan, annetaan ohjeeksi seuraava piirros:

Kaksi paristoa

Kolme paristoa

Tällöin on kuitenkin tarkoin varottava, ettei kytketä liikaa yhdellä kertaa. Jos ei ole volttimittaria käsillä, niin lisätään vähitellen välillä kuunnellen. Hehkuparistoja ei saa mennä kytkemään ilman volttimittaria koneeseen. Moni on joutunut maksamaan putket poltettuaan ne liian suurella virran jännitteellä. Paristoja on käsiteltävä varovaisesti, sillä niihin syntyy helposti katkoksia, jolloin paristo on ainakin osittain käyttökelvoton.

Edelleen on jokaisen oltava selvillä, onko hänen koneessaan sopivat putket saatavissa oleville virtalähteille. Jos putkissa on merkintä D, on radio tarkoitettu 1,5 V paristoille, eikä akkua saa kytkeä, ennenkuin on varmuus siitä, että koneessa on vastus akun käyttöä varten. K-merkinnällä varustetut putket ovat yksinomaan akkua varten, 1,5 V paristojen ollessa liian heikkoja k.o. 2 V putkille. Radiota ostettaessa olisikin tämä seikka otettava huomioon, sillä takäläisissä oloissa on D putkilla varustettu radio edullisin.

Jos radionne ei kuulu vaikka kaikki edellä mainitut seikat ovat kunnossa, on radio lähetettävä korjattavaksi. Itse ei saa missään tapauksessa ryhtyä konetta avaamaan ja purkamaan. Korjattavaksi

lähetetyn koneen on oltava hyvin pakattu säilyäkseen ehjänä kun se palautetaan korjaamolta.

Estollamme on useita monet kurssit ja kokeet käyneitä radiisteja. Nämä antavat mielellään ohjeita ja neuvoja. Käyttäkää niitä hyväksenne voidaksenne mahdollisimman suuressa määrin nauttia radion tarjoamasta viihdytyksestä.

KORSUKILPAILU

Jo keväällä julistettiin patteristomme korsujen välille erikoinen kuntokilpailu. Tämän kilpailun ratkaisemiseksi suorittivat eri pattereista määrätyt kolmindekkiset arvostelulautakunnat tänä 10-12 päivien välisenä aikana korsujen tarkastelun ja arvostelun. Korsut oli tätä varten jaettu seuraaviin luokkiin:

- a) etulinjan tj-korsut
- b) tuliasemaportaan korsut
- c) huoltoportaan korsut
- d) komentopaikat (niihin luettuna ptriupseereiden korsut).

Arvostelun perusteet olivat seuraavat:

- a) Sijoitus ja rakenne taktilliset ja teknilliset näkökohdat huomioiden.
- b) Korsun rakenne ja sijoitus viihtyisyyden ja mukavuuden kannalta arvostettuna.
- c) Sisäpuolinen siisteys ja sisäjärjestys.
- d) Ulkoasu ja ulkopuolen järjestely (esim. istutukset).
- e) Erikoiset ansiot ja kekselijäisyyden tulokset.

Kustakin ryhmästä a-e antoi kukin tuomari pisteitä 1-6 pist. Korsun loppupistemäärä saatiin laskemalla yhteen täten annetut pisteet. Kukin tuomari suoritti tehtävänsä itsenäisesti.

Eri kilpailuryhmissä muodostuivat tulokset sekä arvostelulautakuntien antamat loppulausunnot seuraavanlaisiksi.

Kilpailuryhmä a
=====

Tulokset:

1.	Lahti	60	pist.
2.	Oulu	58	"-
3.	Arvo	48	"-
4.	Kotka	46	"-
4.	Sortavala	46	"-

Tätä kilpailuryhmää arvostelleen lautakunnan huomio kiintyi kaikkein ensimmäiseksi siihen seikkaan, että arvosteltavina olevat korsut olivat kovin eri-ikäisiä, jopa vallan eri vuosikertaa-kin. Tästä seikasta lähinnä tietysti johtuikin, että paremmissa olo-suhteissa valmistetut ja uudemmat korsut sijoittuivat kilpailussa ensi tiloille. Jonkinlaisten "tasoituspisteiden" laskeminen olisi ollut liian vaikeaa ja vienyt mielivaltaisiin pistemääriin. Useim-missa uusissakin korsuissa olivat työt kesken, vieläpä kahdessa, nim. Joensuussa ja Hangossa, siinä määrin, ettei parhaallakaan mielikuvi-tuksella vielä voitu lopputulosta aavistaa, joten ne täytyi jättää kokonaan arvostelun ulkopuolelle.

Melko tasaväkisesti kilvoittelivat ensi sijasta keske-nään Lahti ja Oulu. Vaa'an ensiksi mainitun hyväksi painoi lopulta siinä suoritettu varsin suuritöinen korsun ulkopuolen järjestely se-kä myös hiukkasta parempi sijainti turvallisuutta silmälläpidettäes-sä. Oulun vanhan puolen huone on vähän epämukava lavereineen, uuden huoneen sensijaan ollessa sangen viihtyisän ja hauskasti sisustetun. Arvon Korsu on myös sisältä valoisa ja viihtyisä sekä suhteellisen tilavakin, mutta sangen epäedullisesti sijoitettu turvallisuuteen nähden. Kotkan ja Sortavalan korsut ovat vanhoja, eivätkä laverei-neen ja muine epämukavuuksineen kestäneet vertailua uudempien kanssa.

Yleisenä huomiona voi vielä mainita, että korsujen pa-rantamiseen on kiinnitetty huomiota ja kehitys kulkemassa oikeaan suuntaan. Useimmat korsut on tehty hirsisalvoksella, joten ne ovat kuivia, lämpiniä ja lujia. Valoa ja ilmaa on riittävästi ja siiste-ydestäkin on koetettu huolehtia.

Kilpailuryhmä b
=====

Tulokset:

1.	Pakanamäki	alok. Kontiovaaran korsu	66	pist.	
2.	{ Kahdeksikko	kers. Sutisen	"-	56	"-
	{ Yhdeksikkö	ylök. Eklund'in	"-	56	"-
3.	Seitikko	alok. Lahtisen	"-	55	"-
4.	Pakanamäki	asem. Pöystin	"-	52	"-
5.	{ Seitikko	alok. Rummukaisen	"-	51	"-
	{ Pakanamäki	alok. Turusen	"-	51	"-
6.	Pakanamäki	itse "Pakanan"	"-	50	"-

7.	Seitikko "Pirtti"-	korsu	46	pist.
	Kahdeksikko ylik. Lappalaisen	"-	46	"-
8.	Yhdeksikkö ylik. Leinosen	"-	44	"-
9.	Pakanamäki "Kovero"-	"-	43	"-
10.	Kahdeksikko alik. Luukkosen	"-	41	"-
11.	Pakanamäki alik. Puhakan	"-	40	"-
12.	Seitikko "Kurre"-	"-	36	"-
13.	Seitikko "Pommi"-	"-	34	"-

Käydessään noissa yllämainituissa korsuissa koki arvostelulautakunta sekä miellyttäviä että ikäviä yllätyksiä, niinkuin jo pelkät eri korsujen saavuttamat pistemäärätkin osoittanevat. Yleisenä havaintona oli kyllä se, että korsut oli tätä kilpailutar- kastusta silmälläpitäen yleensä laitettu siisteimpään kuntoon, kuin mitä ne on ehkä koskaan aikaisemmin nähty, mutta -.

Hyvin monessa korsussa oli sen asukkaitten oma-aloitteisuus, korsun esimiehen kekseliäisyys, muutama kaikkien yhteisesti tai jonkun kätevän miehen yksin uhraama hetki parantanut korsun antamaa kuvaa monen arvostelupisteen verran. Kehoitän lukijoita har- kkitsemaan, eikö elämä täällä rintamalla olisi vieläkin viihtyisem- pää, jos korsun edustakin olisi siisti ja kaunis, sisäänkäynnin luo- na olisi vaikkapa pienikin kukkaistutus, korsun edustalla puitten varjossa mukava penkki- ja pöytäryhmä (ei ryssän pöytiä ja tuoleja), kauniitten ilmejen varalta j.n.e. - Lopuksi viittaan kirjoitukseen tämän lehden toisessa paikassa ja lausun toivomuksen, että jokai- nen korsu ristittäisiin jollakin sille sopivalla, kuvaavalla vit- sikkäällä nimellä.

Kilpailuryhmä c

=====

Tulokset:

1.	9.ptrin amm.jaoksen	korsu	65	pist.
2.	9.ptrin toim.jaoksen	"-	62	"-
3.	{ 9.ptrin toim.jaoksen miehistön	"-	55	"-
	{ 8.ptrin " " " "	"-	55	"-
4.	{ 8.ptrin " " toimiston	"-	52	"-
	{ 8.ptrin " " väliaik. toimiston	"-	52	"-
5.	{ 9.ptrin valjakon	"-	51	"-
	{ PstoE toimitusjaoksen	"-	51	"-
6.	" " " " miehistön	"-	49	"-
7.	7.ptrin valjakon	"-	47	"-
8.	8.ptrin " "	"-	46	"-
9.	7.ptrin toim.jaoksen toimiston	"-	45	"-
10.	7.ptrin toim.jaoksen miehistön	"-	44	"-
11.	7.ptrin " " (tikittäjä)	"-	42	"-
12.	{ 8.ptrin " " väliaik. miehistön	"-	37	"-
	{ 8.ptrin amm.jaoksen	"-	37	"-
13.	7.ptrin " "	"-	36	"-
14.	7.ptrin toim.jaoksen miehistön (tikittäjä)	"-	31	"-

Huoltoportaan korsujen arvosteleminen oli sikäli epäkiitollinen tehtävä, että sille ei löytynyt toimitusjaosten kohdalla juuri muuta perustaa kuin rakennuspiirustukset ja mielikuvitus. Ovat-han uudisrakennukset läpimääräisessä vielä kovasti keskeneräisiä. Kahta poikkeusta lukuunottamatta oli näistä korsuista todella nähtävissä ainoastaan muutama tai kaksikolme tai ei sitäkään. Kuitenkin myös nämä suunnitellut korsut arvosteltiin, joskin omassa sarjassansa ja yhdeksikön toimistokorsu saavutti siinä suurimman pistemäärän. Eihän tulos suinkaan ollut yllättävä, mutta osaltaan se varmasti johtui siitäkin, että yhdeksikön väpeli osasi todella elävästi kuvata tulevaa kotiansa ja varsinkin sen hyviä puolia. Kun sitten joskus järjestetään toinen korsukilpailu - mikä muuten olisi kovin toivottavaa - on mielenkiintoista nähdä miten nuo suunnitelmat ovat pitäneet paikkansa ja millaiseksi palkintojärjestys silloin muodostuu.

Väljakoiden ja ammusjaosten korsujen arvosteleminen oli paljon helpompaa kuin edellisten, sillä sehän saattoi jo nojautua to-siseikkoihin. Eissäkin sarjassa veti yhdeksikkö pisinään korren, eikä syyttä. Varsinkin sen ammusjaksen korsu kunnostautui voittaen kil-pailun koko huoltoportas-sarjassa. Sen hyvistä puolista mainittakoon: Valoisuus ja tilavuus sekä ennen kaikkea hauska ulkoasu ja viihtyi-säksi laitettu ympäristö.

Kilpailuryhmä d

Tulokset:

1.	9.ptrin komento-	korsu	73	pist.
2.	(Huoltopäällikön	"	63	"
	(Pstoupseerin	"	68	"
3.	7.ptrin komento-	"	61	"
4.	8.ptrin ptriupseerin	"	60	"
5.	7.ptrin "	"	56	"
6.	8.ptrin komento-	"	51	"
7.	9.ptrin ptriupseerin	"	45	"

Kahden päivän tarkastelun ja yhden päivän miettimisen jälkeen sai neljäs arvostelulautakunta vihdoin viimein suoritetuksi vaikean tehtävänsä. Vaikea oli tehtävä siksi, että korsut olivat hy-vin eri ikäisiä. Osa oli rakennettu jo toista vuotta sitten, kun taas toiset olivat aivan keskeneräisiä. Lopulta päättikin arvostelulauta-kunta jättää arvostelusta pois ne rakenteilla olevat korsut, joissa ei vielä asuta. Ensimmäisen tilan kilpailussa valtasi tällöin yksi-mielisesti 9.ptrin komentokorsu "Maja". Toisesta tilasta sitävastoin oli taistelu kovempi. Ensinnäkin jo oli huoltopäällikön korsu (vanha ko-mentokorsu) toisella tilalla, mutta tulosten tarkistuksessa osoittau-tuikin pstoupseerin korsu yhtä hyväksi. Samoin kolmannelta ja neljän-nestä tilasta kävi kanppailu kahden vastavalmistuneen korsun välillä. Yksi tuomareista antoi siksi reilusti pisteitä 7.ptrin komentokorsul-le, että tämä voitti huolimatta toisten tuomarien eriävästä mielipi-teestä.

Toimituksen saaman tiedon mukaan tullaan rakennusvaiheen kehityttyä pitemmälle järjestämään uusi korsukilpailu.

Lentopalloharrastus jatkuu virkeänä ainakin "Pakanan" mäellä. Joka ilta päivän töiden päätyttyä on kentän laidalla jono ja ankarat ottelut kestävät yöpimeään saakka. Lieneekö kiittäminen perin pontensiivista harjoittelua vai synnynäisiä lahjoja - "maasottelut" komentopaikan ja kolonnan kesken ovat jatkuvasti päättyneet isäntien hyväksi - viimeksi niin ylivoimaisesti, ettei kolonnan uljaista puheistaan huolimatta ole uskaltanut toistamiseen aronalle. - Varmasti on kyllä tekniikkakin kehittynyt, mutta yksityiskohdathan ovat sotasalaisuuksia. Kuitenkaan en malta olla mainitsematta viestiherran "salamasyöttöä" tai kss-upseerin kuulua "kaasukierrettä", joka vallankin jälkimmäinen yhä uudestaan lyö vanhatkin hait ällikällä.

Upseeripoikamiesten paremmuus mailankäytössä on lopullisesti todistettu suuren suosion saaneissa puulaakiotteluissa. Pelit ovat olleet ankaria ja penkkipesäpallistit ovat saaneet soveltaa kaikkia ennen näkemiään kikkoja käytäntöön omaksi ja katselijoiden huviksi. - Ehken on myös jollekin tullut hätä sielunsa tilasta, mikäli hän jäseniään inventoidessaan muisti lauseen: "Mens sana in corpore sano".

Syysampumakausi aloitettiin äskettäin kaksipäiväisillä luokka-ammunnoilla. Tulostaso vaikuttaa perin heikolta. Kiväärillä suoritettiin sentään alempia luokkia jossakin määrin: III luokkaa 21 hyväksyttyä ja II luokkaa 13. I luokkaa kiv.koulussa ei läpäissyt kuin yksi ainut osanottaja. Pist.kaksintaistelussa ampui kers. T. Räsänen Mestari luokan vauhtia ja lisäksi tuli koulussa pari ensiluokan suoritusta. - Ampujilla alkaa olla korkea aika ryhtyä kuntoon kohentamaan, että voisivat syksyn suurkisoissa esittää myös jotain positiivista.

He tulivat ja voittivat

Motto: "Herramunjestas,
munjestas, munjestas,
he syömme ni pestas".

Jo olivat siroja nuo tyttäret,
olivat totta jukoliuta,
kain kehrääväin kissain vyyhtäret
koko suloinen tuo naisten liuta.

Mistä lie mokomat tullehet,
ehkä vallan taivahasta.
Eikö mitä, Jyväskylästä tarponehet,
maamme kauniista Atenasta.

Oli siinä linjaa, kiehtovaa vartaloo,
silkin hyväilevää suhinaa,
pehmeätä keijujalan astuntaa,
rytmiä, poljentoa, kevyttä karkeloo.

Soi iltayössä kauniit musiikit,
eksoottisen verevät Espanjan valssit,
mazurkan temporikkaat sävelet,
nykyajan "hotit" ja ihanat tangot.

Aivan siinä miehen mieltä käänsi
tuon upo kauniin edessä.
Medelle se monen suun väänsi.
(Jo Himangalla kukat kädessä).

Katse kirkastui myös huollon herran,
siristi pstoupseeri silmää toisen verran.
Ja adjukin salaa sihtasi kulmain alta,
kas kotona hällä on oma kulta.

Ja tytöt tanssivat, tanssivat aina,
humoreskit, romanssit yhtä juohevasti.
Ja pojat katsoivat, katsoivat aina,
janoten imivät kauneutta kaihoisasti.

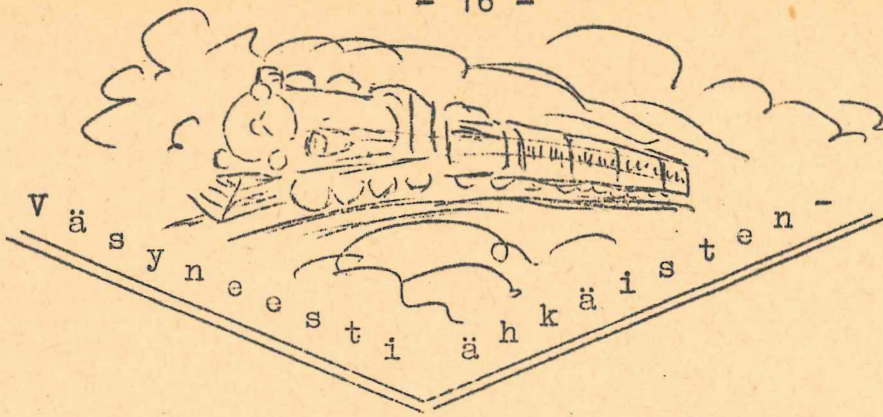
Vai voin pysyivät miehet paikoillansa,
penkkiä hiersivät, "pölliä" purivat.
Nyt oli edessä ansojen ansa.
Monet siviiliaikoja jo surivat.

Viimein petti hermot valistusherran,
hyökkäsi lavalle lailla antiloopin.
Anteeksi hänelle tämän yhden kerran,
koska tytöille ojensi kukkatoopin.

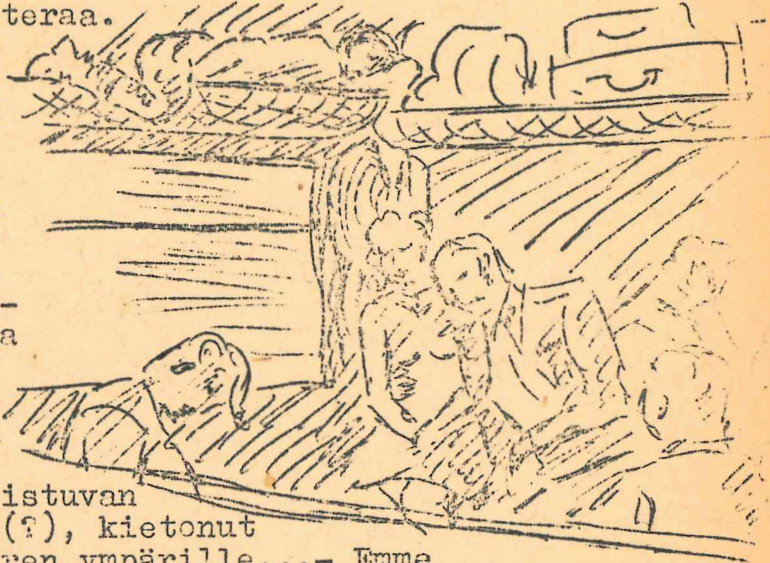
Ja tytöille, tytöille kiitokset monet,
kun kauniit kuvat silmiin loihtivat.
Ja näin me puolestamme tunnustaneet:
He tulivat, meidät voittivat.

Aapo.

Noin, niinkuin herrat tietävät - pysähtyi Idän Pikajuna S:n asemalla eräänä harmaana kesäkuun aamuna Armon vuonna 43. Tunnetun lain mukaan pysähtyi myös se toisen luokan vaunuosasto, jossa istuivat ja nukkuivat %-lomalle määrätty herra ja luutnantti Wilhelm Paksu ja hänen eroittamaton ystävänsä, ent. kornetti Saku Rojuvaara.- Joku tarkka huomioitsija on muistuttanut e.m. herroista mieleemme vanha mukavan vertauksen paidasta ja eräästä tärkeästä ruumiinosasta, mutta - herrathan tietävät. Paitsi mainittuja ylhäisyyksiä istui samassa neljän hengen vaunuosastossa, vielä eräs huoltovärejä kantava korpraali, eräs rintama-lotta sekä kolme muuta henkilöä, joilla myöskään ei ollut toisen luokan litteraa.

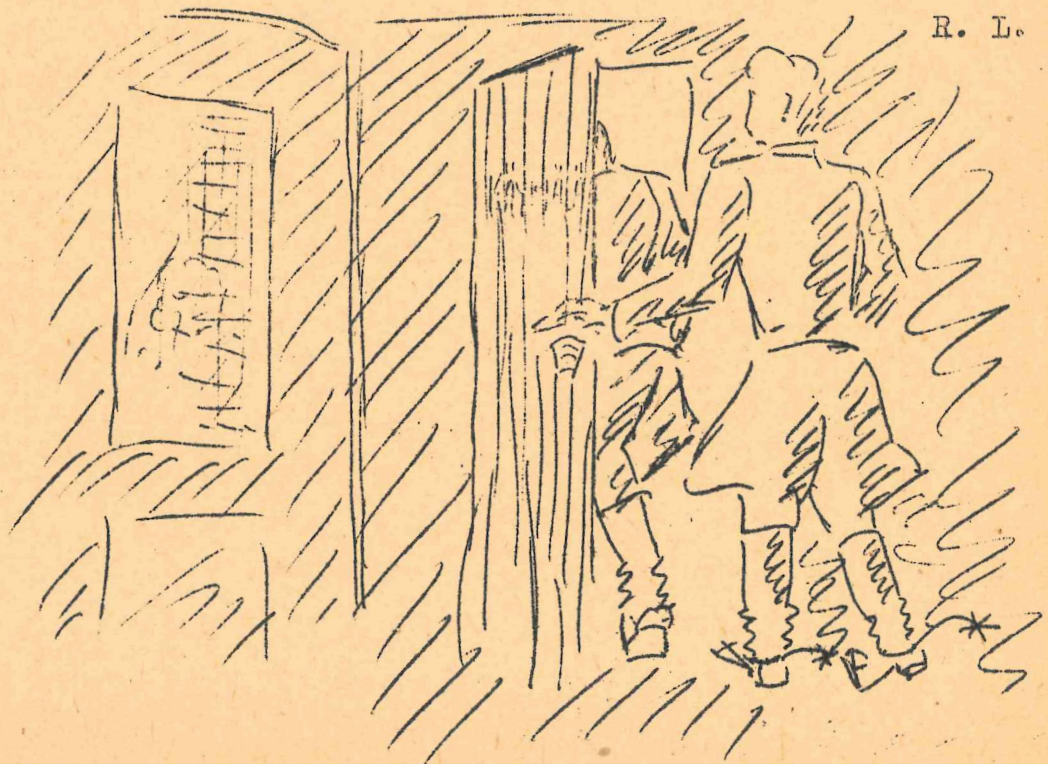
Kuten mainitsimme, aamu oli harmaa,- ei nyt juuri kenttähamaa, mutta suunnilleen sellainen, kuin kaksi vuotta slaavien kanssa vihaa pitäneen Syvärin jermun asotakki saattaa olla.- Juuri harmaudesta kai johtui, että mainittu seurakunta nukkuu. Luutn. Paksu oli nostanut lähettinsä saappaat (jotka hän rehellisessä korttipelissä oli "arvalla varjoltaan" voittanut) ent. kornetti Rojuvaaran hellän syliin. Päänsä hän oli ovelasti soluttanut vieressään istuvan rintamalotan olkapäiden väliin (?), kietonut toisen kätensä mainitun sulottaren ympärille...- Emme jatka pitemmälle, sillä tunnottehan luutn. Paksun (ja Herra on herra H-tissäkin).

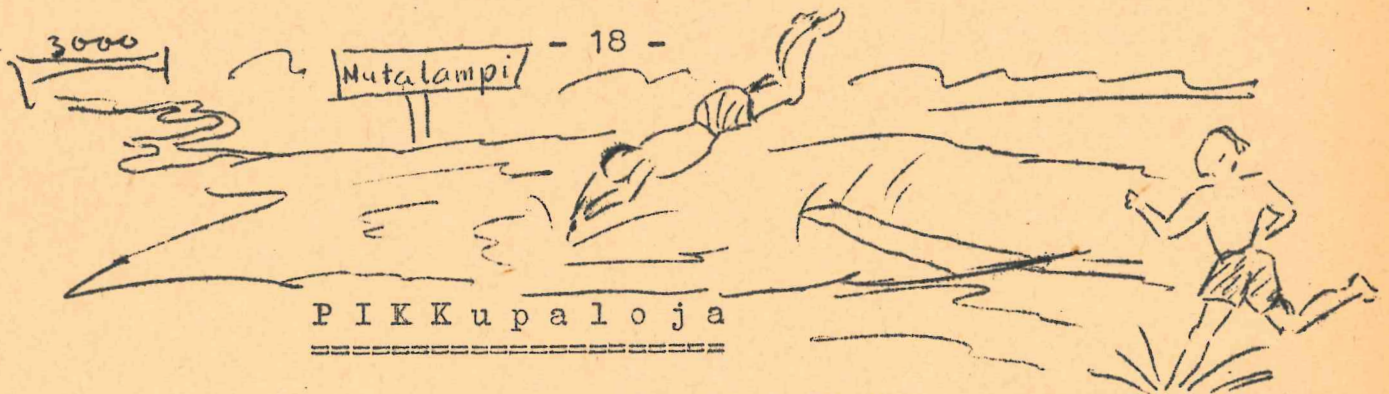
Aamun hiljaisen hammauden katkaisi äkkiä hermoja viiltävä herätyskellon pärinä; katkaisi yhtä äkkiä kuin jermu joskus kuutamokävelyllä puna-armeijalaisen vanhan, mukavan ja likaisen kaulan. Ent. kornetti Rojuvaara ryhäistäytyi ja tempaisi taskustaan vaalean punertavan herätyskellon.- Mainittakoon, että herrat P. ja R. soittivat kerran Syvärin paremmalta puolelta Helsingin "kani-konttoriin" ja kysyivät, jotta "mitäs se kello on, kun tässä pitäisi ruveta vähän niinkuin höökimään."- Ent. kornetti R. kilautti kannukset yhteen, sillä hän tietää koska kilauttaa ja mitä hän kilauttaa, nipisti luutn. Paksun vasemmasta korvalebdestä ja lausui: "Herra yliluutnantti, kello

on kahdeksan, teidän ylhäisyytenne piti aloittaman Radiotekniikan opiskelun, "luutn. Paksu, joka parhaillaan kuorsasi sekä samalla hyräili"äänisen aaltoja"-kerron noudan onnemme venheeseen", käännähti kiiivaasti, potkaisi ent. kornettia hellästi vatsaan sekä päästi suustaan sarjan sanoja, joiden vaikutus oli ihmeellinen. Mainitsemamme huoltokorpraali pyörtyi, ent. kornetti R. punastui sekä suloinen rintamalottamme hymähti kuivasti. Sitten luutn. Paksu tarttui lottamme käsivarteeseen, työnsi suloisen pikku nyrkin korvaansa sekä soperteli hunajan makealla äänellä: "Kuha 1, Paksu- joo Paksu kuu- lee-, terve- ei täällä mitään tapahdu, no ne vähän siellä vasemmalla yrittelee- joo- no terve, terve vaan terve." Sitten hän paiskasi mainitsemamme suloisen pikku käden inhon väre kasvoillaan kauas luotaan, pyöritteli hetken aikaa lottamme ärsyttävän viehkeää nykerö- nenää nyrkissään sekä lausui taas muutamia sanoja, joita ei meidän sivistyneessä yhteiskunnassamme voida painattaa, ja nukahti.

Ent. kornetti R, joka juuri oli avannut ikkunan, syntyneen tulikiven katkun poistamiseksi, hymähti alistuvasti, mietti sitten kotvasen ankarasti sekä kuiskasi lopulta ystävänsä korvaan, kasvoilla ilme, jonka olette nähnyt "Mustan Pörssin" asiamiehillä: "Ylhäisyys, siellä olis' vielä vähän pullon pohjassa niitä Laitilan tuliaisia". - Vaikutus oli ihmeellinen, aivan yhtä ihmeellinen kuin kotipaikan vaikutus uusissa lomamääräyksissä. Luutn. Paksu nousi heti, tarkisti, että kunniamerkkilaatta oli paikoillaan, katsahti vieressään istuvaan lottaan sekä puhui jotain lootuskukasta, joka puhkeaa kukoistukseensa aamuauringon ensi säteissä ja vanhasta mukavasta valkoisesta krokotiilista, joka rakastui lootukseen, löi sitten kantapäensä yhteen ja kumarasi. - Sen jälkeen herrat Paksu ja ent. kornetti R, poistuiivat tarmokkaasti siihen pienehköön vaunun- osastoon, - no, meidän ei tarvitse pitemmälle jatkaa, tähän tunnetaan luutn. Paksun.

R. L.

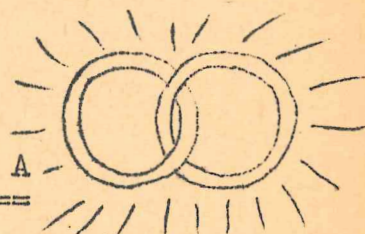

Pakanat näyttävät viime aikoina saaneen uuden joutohetkien harrastuksen, hobbyn (Tämä viimeinen sana tarkoittaa samaa kuin edellisekin, nim, silloin kun hienot ihmiset sitä tekevät). Varsin monien korsujen liepeille on näet lähikuukausien kuluessa ilmestynyt toinen toistaan kummallisempia koppilaitteita, joiden etuseinän virkaa toimittavan katiskaverkon takaa vilahtelee näkyviin punaisia silmiä, valkeita ja harmaita turkkeja sekä ompelukoneen vauhallilla käyviä suita. Kaninin kasvatus voittaa päivä päivältä uutta alaa pakanamaassa. Kani farmarit kiittelevät kilpaa kasvattejaan ja puhuvat asiantuntevasti sinsillasta, maatiaisesta, rehuyksiköistä ja muista hienouksista. Tuotantonumerot ovat hyviä. Tuotannon alalla muuten lienee Komentajan kantakirjaemolla ennätys, joka ylittää tiedemiestenkin aikaisemmat väitteet lisääntymisnopeudesta.

Edelläoleva huomioonottaen: eiköhän olisi syytä paikkaseudullisten farmarien ruveta harkitsemaan oman yhteenliittymän eli renkaan muodostamista. Siten saataisiin kanin viljelys järkiperaistetyksi esim. käyttämällä parhaita uroksia siitokseen, hankkimalla vaihtojen kautta uutta verta rotuihin j.n.e.

Nykyaikana kaiken pitää tapahtua massoittain. Tykkejä, tankkeja ja ihmisiä tuhotaan massoittain ja tehdään taas uusia yhtä massoittain. Pakanatkin osallistuivat tähän yleiseen massoitteluun järjestämällä massamaisen 3000 metrin juoksentelun. Jokaisen miehen piti käydä pinkäisemassa tai ainakin hitaasti kiiruhtamassa mainitun suuruinen lenkki. Vähentääkseen matkan ehkä aiheuttamaa yllirasituksen uhkaa liikarasvoittuneille, oli rata onneksi järjestetty sellaiseksi, että juoksijoilla oli useissa kohdin tilaisuus saada virkistävä ja samalla terveellinen mutakylpy.

Lentopallo on pakanoiden uusin urheilumuoti. Ainakin huolto-kolonassa ja esikunnassa sitä harrastetaan lujasti. Peli onkin hauskaa ja tehokasta ruumiinvaivaamista. Välineetkin melko yksinkertaiset, peliinhän tarvitaan vain osapuulleen tasainen pläntti maata, verkko, pallo, epämääräinen joukko miehiä ja paljon huutoa.

PAKANAN PERHEUUTISIA

Kihlauksensa ovat julkaisseet luutnantti Martti Kariola Kahdeksikosta ja sairaanhoitajatar nti Helmi Nieminen.

Avioliittoon vihittiin t.k. 8.päivänä alik. Jyllilä K. PstoE:sta sekä neiti Maire Eskola Kouvolasta.

Terve tyttö syntyi kuluvan kuun 8. päivänä kers. Hannes Sormuselle PstoE:sta.

Viime kuun 26. päivänä täytti 30 vuotta tunnettu musiikkimiehemme alilääkäri ja alikersantti Pauli Sorsa Kahdeksikosta.

TOIMITUS esittää enemmän tai vähemmän myöhästyneet onnitelunsa kaikille onnellisille.

V I I S A U D E N sanoja naisesta ja miehestä

Mies, joka ei nuoruudessaan ole tehnyt hullutuksia, on voimaton kypsään ikään päästyään.

Mortimer Collins

Itätuuli ja naisten riita alkavat myrskyllä ja loppuvat sateeseen.

Egl. sananlasku

"Nainen" Maanpäällinen paratiisi ja helvetti sisältyy sanaan

Seume

Mitä on nainen? Vain eräs luonnon miellyttävistä erehdyksistä.

Hannah Cowley

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

I L M O I T U K S I A

Saatuamme sähköitse tiedon Hietalahden Sulkutelakka Ab:lta, jossa eräitä koneistomme osasia parhaillaan on, että mainittujen preparaattien korjaus kohdakkoin lähenee alkuvaiheitaan, voimme iloksemme täten ilmoittaa arv. kuluttajillemme, että uusi voimavirran jakelumme voitaneeh ehkä aloittaa jo ensitulevan juhannuksen aikoina.

Kunnioituksella

Skotsinan Kitku-Sähkö Oy
Toimitusjohtajan p.o. merk.

Ruusa Vienonen
sähköradioväp.

Yksityistä ja yksityiskohtaista opetusta kaikissa salonki-, kenttä- ja maastotanssin lajeissa antaa korsu "Ratijossa" ent. keis. ja kunink. arm. balettimestari. Huom. Kunnia dibloomi Saloon Beautique Kuopiosta. Tutkinut tanssinnallisen liikunnan rytmikkaa kaikissa mannermaisissa paikoissa sekä Hotelli Atlaksessa. Balettitossut eli kumiteräkkeet kuuluvat hintaan.

Ops. Myöskin kaunomaalauksessa vesivärikkäillä annetaan asioidatietävää opastusta.

"Tuhat tapaa päästä lomalle"

Tätä nykytärkeää, mutta samalla agduellia kirjastamme, joka on käännetty kaikille sivistys- sekä useille sivistymättömille kielille, on jälleen saatavissa varastostamme. Käyttäkää tilaisuutta, käykää lomalla. Vielä kerkiää. Vielä kerkiää. Hinta vain Smk. 30:35.

Huom. Jollette ole tyytyväinen, voitte p a l a u t t a a kirjan (posti- y.m. vaikeuksien takia emme valitet. voi palauttaa maksua).

Tilaukset osoitteella: Postilokero Poks.

Täten julistetaan avoin kilpailu pstoupseerin ja 8. ptrin ptriupseerin korsujen nimistä. Ehdotukset pyydetään lähettämään lehden toimitukselle.
